

præsentation paa de Steder, hvor han kommer, modvirker man egentlig det, han skal, nemlig det, at han saa ofte som muligt kommer til at tale med Officererne, ældre og yngre, uden for selve det Øjeblik, hvor han ser dem øsercere paa Fælden; thi der faar han ganske vist et Indblik i deres praktiske Uddannelse, men det nærmere Kendskab til ældre Officerer, Regimentschefer og Bataillonschefer, faar han kun ved at samtale med dem i længere Tid. Han skal jo bagefter afgøre disse Menneskers Forfremmelse, om de kunne avancere eller ikke, og ligeledes de yngre Officers Avancement. Man maa ikke tro, at det alene kommer an paa at spise og drikke ved et saadant Møde; nej, gør Generalinspektøren sin Pligt, saa vil han bagefter Middagen kunne tale saa med den ene og saa med den anden og sætte sig ind i deres Tankegang, ligesom den Bataillonschef, som har Raad til at se sine Officerer hos sig, ganske anderledes kan bedømme sit Officerskorps end den Bataillonschef, som ikke har andet end sin Gage, og ikke er stillet saaledes, at han kan se sine Officerer hos sig privat; han kan ikke have saa godt Kendskab til sine Officerer, som den Bataillonschef, der har Evne og Lejlighed dertil. Han kan ganske vist vide, hvorledes de øsercere, og vide, hvordan de ere i Marken, men han har ikke Lejlighed til at undersøge, hvorvidt deres intellektuelle Uddannelse gaar saa højt, som den bør gaa, om de følge med Tiden i den ene eller den anden Retning. — Saa er der Kontoen til Brevdruvæsenets Fremme. Der har man nægtet at bevilge 1,000 Kr. Ja, mine Herrer! Det bliver jo taget paa en anden Konto, saa det kunde synes, at det maatte være mig ligegyldigt; men jeg vil dog sige, at det bliver anset for mere og mere nødvendigt i alle andre Stater at udvise Brevdruvæsenet i overordentlig høj Grad; thi det er bevist, at denne Institution under Krigsforhold kan gøre overordentlig megen Nytte; saa at ville spare 1,000 Kr. paa denne Institution — af hvilken Grund, det ved jeg ikke — det kan jeg ikke være med til. Jeg vil anbefale Udvalgets Flertal at tage under meget nøje Overvejelse, om dog ikke disse 1,000 Kr. kunde bevilges. Om Officersvæddeløbene ved Cremitagen kan man jo sige, at man betragter dem som en ren og stærk Fornøjelse og Adspørelse, og for saa vidt kan man jo sige: Hvorfor skulle vi være med til at bevilge det? Jeg betragter dem nu ikke som en ren og stærk Fornøjelse. Jeg betragter det som et vægtigt Mittel til at anspore de yngre Officerer ved Kavalleriet, og ogsaa ved Fodfolket, til at uddanne sig i Ridestuen saaledes, at de

blive som et med deres Hest, og at de saaledes i Farens Stund ikke behøve at tage Hensyn til den Gang, de ride paa, men kunne have deres fulde Opmærksomhed henvendt paa deres Omgivelser; og det har saa meget mere at sige for Rytteriofficererne, som deres Anvendelse i Tilfælde af en Kamp hovedsagelig vil gaa ud paa at udforste Fjenden, og det kunne de kun gøre, naar de have fuldstændigt Herredømme over deres Hest og ikke behøve at tage Hensyn til, om den slaar en Bolte til højre eller en Bolte til venstre eller maaste gøre sig stridig i endnu større Grad. Altsaa, det er virkelig til Uddannelse for Officerer, at disse Penge anvendes, og til en meget nyttig Uddannelse. — Udvalgets Flertal har nedsat Kontoen til Skarpskydningsøvelser med 5,500 Kr. Ja, mine Herrer! Det er nu ikke saa rigtig korrekt at gøre det. De have nu været med til at give os udmærkede Geværer, De have været med til at give os røgfrit Krudt, som er noget ganske nødvendigt, og det takke vi Dem meget for, for saa vidt som vi ere glade, naar vi kunne saa lidt, da vi ikke ere vant til at saa meget. Men naar De nu ville nedsette Kontoen til Skarpskydningsøvelser med 5,500 Kr., saa gaar det jo i sit modsat Retning. Det kan ikke nytte, at vi have faaet de udmærkede Geværer, naar vi ikke kunne saa Anledning til tilstrækkelig Grad, at øve os med disse Geværer, og hvad Artilleriet angaar, maa det jo ligeledes have den fornødne Øvelse for at kunne drage fuld Nytte af sine Vaaben. Det vil heller ikke i Tilfælde af Krig være nogen Belpærelse, at vi have sparet de Penge, thi vi ville da ikke kunne genere Fjenden saa meget, som naar vi have haft den tilstrækkelige Øvelse.

Jeg kommer saa til det sidste Punkt, som jeg skal berøre, og det er Soldaterhjemmet. Der har det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) erklæret, at det var jo ingen Ting, han læste i denne Bog, som han nævnde, at der kun var 800, der havde benyttet Soldaterhjemmet paa Kristianshavn. Jeg vil dertil sige, at det er slet ikke saa lidt, naar der tages Hensyn til, at det ligger paa Kristianshavn, og at de to andre Kaserner ere den ene Kastellet, den anden Sølgades Kaserne, thi det er jo givet, at skal Soldaterhjemmet have nogen Betydning, maa det være saaledes beliggende, at Soldaten, der kommer træt til sit Hjem, ikke skal gaa 1/2 Mil eller 1 1/2 Fjerdingvej for at komme til Soldaterhjemmet. Det maa efter min Formening ligge saa nær som muligt ved Kasernen, saa gør det sin Nytte. Det er alene de paa Kristianshavn